

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 10

33e jaargang

16 januari 1990

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Raad	
90/C 10/01	Resolutie van de Raad van 21 december 1989 betreffende een globale aanpak op het gebied van de conformiteitsbeoordeling	1
90/C 10/02	Resolutie van de Raad en van de Ministers van Volksgezondheid van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, van 22 december 1989 betreffende de bestrijding van <i>Aids</i>	3
	Commissie	
90/C 10/03	Ecu	7
90/C 10/04	Steunmaatregelen van de Staat — Mededeling van de Commissie over de referentie- en disconteringspercentages in Frankrijk, Ierland en Portugal	8
90/C 10/05	Resultaten van de inschrijvingen (communautaire voedselhulp)	9
90/C 10/06	Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Unie der Socialistische Sowjetrepublieken	10
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Raad	
90/C 10/07	Instemmingen nr. 26/89 tot en met nr. 32/89	11
	Commissie	
90/C 10/08	Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de onderlinge erkenning van bewijzen van bevoegdheid voor burgerluchtvaartpersoneel	12

I

(Mededelingen)

RAAD

RESOLUTIE VAN DE RAAD

van 21 december 1989

betreffende een globale aanpak op het gebied van de conformiteitsbeoordeling

(90/C 10/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HERINNEREND aan zijn resolutie van 7 mei 1985 betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie ⁽¹⁾, waarin hij verklaarde dat de nieuwe aanpak moet worden aangevuld met een beleid inzake de evaluatie van de overeenstemming;

VERWIJZENDE naar de doelstellingen van de Europese Akte, met inbegrip van de economische en sociale samenhang;

BEKLEMT OONT het belang van een globale aanpak op dit gebied, die de Commissie heeft uiteengezet in haar mededeling van 24 juli 1989 ⁽²⁾, en waarbij wordt beoogd de noodzakelijke voorwaarden te scheppen voor de tenuitvoerlegging van het beginsel van de wederzijdse erkenning van de bewijzen van overeenstemming, zowel op het gebied van de regelgeving als daarbuiten;

REKENING HOUDEND met de hoofdlijnen van deze aanpak;

NEEMT de onderstaande richtsnoeren AAN van een Europees beleid op het gebied van de conformiteitsbeoordeling:

- in de communautaire wetgeving dient een samenhangende aanpak tot stand te komen door de opstelling van modules voor de verschillende fasen van de conformiteitsbeoordelingsprocedures en van de criteria voor het gebruik hiervan, de aanwijzing van de instanties die bij deze procedures moeten optreden en de kennisgeving hiervan, en het gebruik van het EG-merkteken;
- het algemeen gebruik van Europese normen betreffende de kwaliteitswaarborging (EN 29 000) en de

eisen waaraan deze instanties moeten voldoen (EN 45 000), het opzetten van systemen voor erkenning, het gebruik van technieken voor onderlinge vergelijking moeten in alle Lid-Staten van de Gemeenschap alsmede op communautair niveau worden bevorderd;

- het bevorderen van het sluiten van overeenkomsten inzake wederzijdse erkenning van certificatie en keuring tussen instanties die actief zijn op terreinen die niet aan regelgeving zijn onderworpen, is van wezenlijk belang voor de voltooiing van de interne markt; de oprichting van een soepel functionerende en niet-bureaucratische keurings- en certificatieorganisatie op Europees niveau, die voornamelijk tot taak zou hebben de sluiting van zulke overeenkomsten te bevorderen en een geschikt forum te bieden voor de opstelling ervan, zou in aanzienlijke mate moeten bijdragen tot het bereiken van dat doel;
- van de verschillen in ontwikkeling die in de Gemeenschap en in de industriële sectoren kunnen bestaan qua kwaliteitsbewakingsinfrastructuur (met name ijking en meetsystemen, keuringslaboratoria, certificatie- en controle-instanties, stelsels van erkenning), en die de werking van de interne markt nadelig kunnen beïnvloeden, dient een studie te worden gemaakt zodat zo spoedig mogelijk een programma van communautaire, waaronder budgettaire, maatregelen kan worden opgesteld;
- in haar betrekkingen met derde landen streeft de Gemeenschap ernaar om internationale uitwisselingen betreffende aan voorschriften onderworpen producten te bevorderen, in het bijzonder door op basis van artikel 113 van het Verdrag overeenkomsten betreffende wederzijdse erkenning te sluiten, overeenkomstig het Gemeenschapsrecht en de internationale verplichtingen van de Gemeenschap; in dat laatste geval draagt zij er zorg voor dat:
- de bekwaamheid van de instanties van derde landen van hetzelfde niveau is en blijft als van de overeenkomstige instanties in de Gemeenschap wordt geëist;

⁽¹⁾ PB nr. C 136 van 4. 6. 1985, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 231 van 8. 9. 1989, blz. 3, en
PB nr. C 267 van 19. 10. 1989, blz. 3.

- de regeling van de wederzijdse erkenning beperkt blijft tot verslagen, certificaten en merktekens, die rechtstreeks door de in de overeenkomsten aangewezen instanties worden opgesteld en afgegeven;
- ingeval de Gemeenschap erkenning van haar eigen instanties wenst, er dank zij de overeenkomsten, voor alle kwesties inzake de conformiteitsbeoordeling voor de betrokken produkten, een evenwichtige situatie ontstaat wat betreft de

voordelen die voor de partijen uit die overeenkomsten voortvloeien.

De Commissie wordt verzocht zo spoedig mogelijk aanbevelingen voor gedetailleerde onderhandelingsmandaten uit hoofde van artikel 113 van het Verdrag aan de Raad voor te leggen.

De Raad verzoekt de Commissie ook om de nodige maatregelen voor de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van deze resolutie uit te werken.

**RESOLUTIE VAN DE RAAD EN VAN DE MINISTERS VAN VOLKSGEZONDHEID
VAN DE LID-STATEN, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN,**

van 22 december 1989

betreffende de bestrijding van Aids

(90/C 10/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN EN
DE MINISTERS VAN VOLKSGEZONDHEID, IN HET
KADER VAN DE RAAD BIJEEN,

Gelet op de Verdragen tot oprichting van de Europese
Gemeenschappen,

Overwegende hun gezamenlijke aanpak van de bestrij-
ding van Aids, die in 1986 een aanvang nam en sindsdien
werd ontwikkeld ⁽¹⁾,

Blijven bezorgd over de uitbreiding van de Aidsepidemie
in de Lid-Statens van de Gemeenschap en over de sociale,
economische, juridische en ethische gevolgen daarvan;

Herinneren aan hun conclusies van 16 mei 1989 ⁽²⁾
waarin zij stelden dat de besmetting door intraveneus
druggebruik voor de volksgezondheidsinstanties een
bron van ernstige zorg vormt;

Beklemtonen dat in alle Lid-Statens zeer ernstig werk
wordt gemaakt van onderzoek, behandeling en preventie
en dat op communautair niveau aanzienlijke inspannin-
gen zijn geleverd om het onderzoek te coördineren;

Constateren dat het, ondanks de bemoedigende resulta-
ten op onderzoekgebied, nog jaren zal duren voordat
doeltreffende vaccins en behandelingsmethoden op grote
schaal beschikbaar zullen zijn;

Herinneren aan het belang van internationale samenwer-
king, met name met de Wereldgezondheidsorganisatie
(WHO) alsmede met de Raad van Europa;

Achten het wenselijk om ten behoeve van alle Europese
burgers de beginselen te bevestigen en te preciseren die
als leidraad moeten dienen bij de preventie en de bestrij-
ding van Aids;

Herinneren bovendien aan hun conclusies van 15 mei
1987 ⁽³⁾ waarin zij besloten een actie- en coördinatiepro-
gramma op te stellen dat door de Lid-Statens en in com-
munitair verband moet worden gevolgd;

Komen hiertoe overeen de coördinatie van de nationale
en de communautaire maatregelen te versterken en acti-
viteiten van gemeenschappelijk belang te bevorderen.

**A. De gemeenschappelijke beginselen van de bestrijding
van Aids**

I. Preventie

1. Bij de Aidsbestrijding moet behalve het onderzoek
ook de preventie door middel van voorlichting en ge-
zondheidsonderwijs een absolute prioriteit blijven.

2. De voorlichting dient helder en volledig te zijn en
er moet de nadruk op worden gelegd dat angstreacties
en elke vorm van discriminatie ten aanzien van HIV-
besmetting en Aids ongegrond zijn.

3. Via de voorlichtings- en gezondheidsonderwijspro-
gramma's moeten aangepaste boodschappen worden uit-
gedragen: enerzijds blijft het absoluut noodzakelijk de
grote massa en met name de jongeren te herinneren aan
de algemene doelstellingen van de preventie; anderzijds
moeten plaatselijke en gerichte acties de schakels vormen
die op die boodschappen aansluiten.

Bijzondere aandacht moet gaan naar de middelen om
drugsverslaafden en de meest gemarginaliseerden te be-
reiken.

4. De preventie moet onder meer bestaan in betere
toegang tot de juiste individuele adviezen en tot de be-
schikbare beschermingsmiddelen tegen het virus, met
name condooms en veilig injectiemateriaal.

5. Deze acties moeten regelmatig en nauwlettend
worden geëvalueerd.

II. Gebruik van de opsporingstests

1. De passende opsporingstests moeten, in het kader
van de volksgezondheidsstelsels, op basis van vrijwillig-
heid en vertrouwelijkheid en met ruime deelnemingsmo-
gelijkheden worden uitgevoerd.

⁽¹⁾ PB nr. C 184 van 23. 7. 1986, blz. 21,
PB nr. C 178 van 7. 7. 1987, blz. 1,
PB nr. C 197 van 27. 7. 1988, blz. 8,
PB nr. C 28 van 3. 2. 1989, blz. 1, en
PB nr. C 185 van 22. 7. 1989, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. C 185 van 22. 7. 1989, blz. 3.

⁽³⁾ PB nr. C 178 van 7. 7. 1987, blz. 1.

Indien zulks wenselijk blijkt, kunnen aanvullende voorzieningen worden getroffen om individuele personen de mogelijkheid te bieden de tests anoniem en, zo mogelijk, kosteloos te ondergaan.

2. Deze tests worden uitgevoerd in het kader van individuele preventiemaatregelen die steeds vergezeld gaan van voorlichting en advies door gekwalificeerde personen.

3. Bij de huidige stand van de wetenschap rechtvaardigt geen enkele reden van volksgezondheid een systematische en verplichte opsporing van individuele personen, te weten opsporing zonder voorafgaande informatie en toestemming van de geteste personen. Deze handelwijze is in het bijzonder uit preventief oogpunt ondoeltreffend.

4. Voor de verbetering van de epidemiologische gegevens, in het kader van diepgaande of toekomstgerichte studies en terwille van de volksgezondheid, moeten passende strategieën worden gebruikt.

5. De lijn van de vorderingen die zijn gemaakt bij het gebruik van menselijk materiaal (zoals bloed, bloederivaten, organen, weefsels, sperma) voor medische doeleinden, moet krachtdadig worden doorgetrokken.

Het vrijwillig en zonder vergoeding afstaan van dit materiaal, de voortzetting van de stelselmatige controle ervan met passende tests (serologie van het Aidsvirus), de ontwikkeling van een voorlichtingsbeleid voor donoren ten einde zo donoren uit risicogroepen uit te sluiten, en strenge, vergelijkbare kwaliteitscontroles in de Gemeenschap, dragen wezenlijk bij tot het veilig gebruik van dat materiaal en met name tot de veiligheid bij transfusies.

III. *Anti-discriminatiemaatregelen*

1. Elke discriminatie van Aidspatiënten of van met het HIV-virus besmette personen betekent een schending van de rechten van de mens en is, gezien de daaruit voortvloeiende uitsluiting en stigmatisering, niet verenigbaar met een doelmatig preventiebeleid.

2. Het vrije verkeer van personen, goederen en diensten in de Gemeenschap en de gelijke behandeling zoals vastgelegd in de Verdragen, zijn gegarandeerd en moeten dat blijven.

3. De grootste waakzaamheid is derhalve geboden ter voorkoming van alle discriminatie, met name bij de aanwerving, op de arbeidsplek, op school en op het gebied van huisvesting en ziekteverzekering.

4. In het bijzonder voor huisvesting en privéverzekeringen moeten oplossingen worden gezocht, waarbij zowel de economische belangen als het beginsel van non-discriminatie worden gevrijwaard.

IV. *Medische en sociale zorg voor seropositieven en Aids-patiënten*

1. Willen de patiënten volledig kunnen profiteren van de verbeterde therapieën en diagnosemethoden, dan moet een zo ruim en vroegtijdig mogelijke kans op verzorging worden geboden.

2. In het bijzonder moeten er in voorkomend geval specifieke maatregelen komen voor sociaal ontheemden, die veelvuldig onder drugsverslaafden en ex-verslaafden worden aangetroffen.

3. De verspreiding van informatie over de oplossingen waarvan de deugdelijkheid in een aantal landen is bewezen, moet met name op communautair niveau worden bevorderd en ondersteund.

4. Niet-gouvernementele organisaties, zowel van patiënten als van personen die met de epidemie te maken hebben, vervullen een essentiële taak in de psychologische en sociale zorg voor de patiënten. Deze taak moet worden gestimuleerd en in ruimere mate worden erkend.

B. *Concrete activiteiten: actieprogramma*

I. *Fundamenteel en operationeel onderzoek*

Het communautaire onderzoekbeleid is tot dusver met name toegespitst op de vaccins, de behandelingen en de epidemiologie, alsmede op de wijze waarop de Aidsbestrijding in de gezondheidsdiensten kan worden geïntegreerd, met name in ontwikkelingslanden.

Dit beleid moet worden voortgezet en opgevoerd met alle noodzakelijke middelen.

II. *Onderzoek en evaluatie van de sociaal-economische weerslag*

Het verwerven van meer kennis omtrent de pathogenese van Aids moet voorts vergezeld gaan van een beter inzicht in de psycho-sociale, de economische en demografische effecten van de ziekte en de consequenties daarvan voor de samenleving in de diverse Europese landen en in de rest van de wereld.

De Commissie wordt verzocht in de gecoördineerde onderzoekacties meer bepaald de volgende thema's in aanmerking te nemen: analyse en evaluatie van de behoeften aan begeleiding, onderzoek naar gedrag en naar de factoren waardoor gedrag wordt bepaald, met name op het gebied van de preventie, ontwikkeling van methoden voor de evaluatie van de preventieve maatregelen, analyse van de sociaal-economische gevolgen, opstelling van prognoses en scenario's op dit gebied.

III. Internationale samenwerking

De Raad neemt akte van de acties die reeds werden ondernomen in het kader van het op 21 mei 1987 aangenomen programma ter bestrijding van Aids in de ontwikkelingslanden.

Zonder vooruit te lopen op de vast te stellen prioriteiten, acht de Raad de voortzetting en de versterking van deze acties wenselijk. Deze moeten in de lijn liggen van de gemeenschappelijke aanpak van de Raad en van de Ministers van Volksgezondheid op dit gebied.

De Gemeenschap heeft dienaangaande een eigen taak te vervullen, in nauwe samenwerking met de Lid-Staten, de WHO en de andere bevoegde internationale organisaties.

IV. Toezicht op de epidemiologische situatie in de Gemeenschap

Gezien het aanzienlijke werk dat reeds is verzet om het algemene systeem voor het verzamelen van de epidemiologische gegevens te verbeteren, met name gezien de conclusies van 15 december 1988 en 16 mei 1989 van de Raad en van de Ministers van Volksgezondheid, in het kader van de Raad bijeen (⁽¹⁾), worden de Lid-Staten en de Commissie, elk wat hen betreft, verzocht:

- het algemeen systeem voor het verzamelen van epidemiologische gegevens, en met name de nationale toezichtsystemen, te blijven verbeteren;
- op gezette tijden de beschikbare epidemiologische gegevens toe te zenden aan het Europees Centrum voor de epidemiologische controle op Aids (WHO-EEC-Collaborating Centre in Parijs) en zorg te dragen voor passende toegang tot de databank van dit Centrum;
- de gecoördineerde epidemiologische studies verder uit te bouwen, zodat de huidige situatie en de uitbreiding van de epidemie kunnen worden geëvalueerd;
- deze informatie bij de latere ontwikkeling van preventieve en curatieve strategieën in aanmerking te nemen;
- met medewerking van door de Lid-Staten en het Europees Centrum aangewezen deskundigen een methodologische aanpak uit te stippelen waarbij de epidemiologische gegevens beter vergelijkbaar worden gemaakt.

De Commissie zal ervoor zorgen dat een adequate communautaire steun wordt verstrekt om al deze acties uit te voeren.

V. Uitbreiding van de acties ter bestrijding van Aids

Gelet op de conclusies van de Raad en van de Ministers van Volksgezondheid, in het kader van de Raad bijeen, van 16 mei 1989 (⁽²⁾), waarbij

- de Commissie wordt verzocht een programma op het gebied van Aidspreventie bij intraveneuze druggebruikers op te stellen en dit vóór eind 1989 voor te leggen aan de Raad,
 - de Commissie is verzocht om in het kader van de interne markt na te gaan welke harmonisatiemogelijkheden er bestaan voor condooms en voor instantdiagnosesets,
 - de ad hoc Groep Aids is opgedragen om, in nauwe samenwerking met en met deelneming van de Commissie, de uitwisseling van informatie over de resultaten van de evaluatie van de nationale preventiemaatregelen, met inbegrip van de voorlichtingscampagnes, en op het gebied van de bewustmaking van het medisch personeel verder uit te bouwen, en ten slotte na te gaan of de in verband met het HIV-virus ten aanzien van organen, weefsel, sperma en bloed toe te passen veiligheidsvoorschriften kunnen worden verbeterd,
- a) wordt de Commissie verzocht om op basis van de door de Raad in deze resolutie bepaalde beleidslijnen en in nauwe samenwerking met de Lid-Staten en met de eventuele hulp van door elk der Lid-Staten benoemde deskundigen:
- de uitwisseling van informatie en ervaringen op de belangrijkste gebieden van de Aidsbestrijding, in het bijzonder de in de bijlage genoemde gebieden, te ontwikkelen en de coördinatieacties die daaruit zullen voortvloeien te intensiveren,
 - zo spoedig mogelijk voorstellen uit te werken en bij de Raad in te dienen waarin de uitvoeringsbepalingen en de inhoud worden vastgesteld van een actieprogramma waarin alle maatregelen inzake Aidspreventie en -controle, met inbegrip van de coördinatie van de modelacties van de Lid-Staten alsook de bijdrage aan de voorbereiding van communautaire maatregelen op het gebied van onderzoek en internationale samenwerking, worden gebundeld;
- b) wordt de ad hoc Groep Aids overeenkomstig de eerder door de Raad en de Ministers van Volksgezondheid aangenomen conclusies opgedragen haar werkzaamheden voort te zetten, met name op het gebied van de uitwisseling van informatie en ervaringen, de mededelingen en voorstellen die de Commissie zal indienen te bestuderen en bij de Raad verslag uit te brengen over de tenuitvoerlegging van deze resolutie.

(⁽¹⁾) PB nr. C 28 van 3. 2. 1989, blz. 1, en
PB nr. C 185 van 22. 7. 1989, blz. 7.

(⁽²⁾) PB nr. C 185 van 22. 7. 1989, blz. 3.

*BIJLAGE***ONDERWERPEN WAAROP DE UITWISSELING VAN INFORMATIE EN ERVARING BIJ VOOR-
RANG BETREKKING DIENT TE HEBBEN****I. Reeds in eerdere conclusies opgenomen onderwerpen**

- Evaluatie van de nationale preventiemaatregelen, met inbegrip van de voorlichtingscampagnes en de eventuele problemen van vrouwen of bepaalde specifieke groepen.
- Op drugsverslaafden gerichte preventiemaatregelen.
- Technische mogelijkheden om de gebruiksveiligheid van stoffen van menselijke oorsprong te verbeteren.

II. Nieuwe onderwerpen

- Begeleiding van getroffen personen.
 - Voorlichting en onderricht over de gezondheid voor jongeren.
 - Tenuitvoerlegging van de conclusies van de Raad en van de Ministers van Volksgezondheid met betrekking tot Aids en de arbeidsplaats.
-

COMMISSIE

ECU (*)

15 januari 1990

(90/C 10/03)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	42,6748	Peseta	132,305
Belgische en Luxemburgse frank fin.	42,6748	Escudo	179,351
Duitse mark	2,03576	US-dollar	1,21003
Gulden	2,29555	Zwitserse frank	1,81323
Pond sterling	0,723487	Zweedse kroon	7,40781
Deense kroon	7,88880	Noorse kroon	7,86218
Franse frank	6,92622	Canadese dollar	1,40037
Lire	1518,11	Oostenrijkse schilling	14,3268
Iers pond	0,770917	Finse mark	4,80504
Griekse drachme	190,278	Yen	175,999
		Australische dollar	1,52589
		Nieuwzeelandse dollar	1,98366

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

STEUNMAATREGELEN VAN DE STAAT**Mededeling van de Commissie over de referentie- en disconteringspercentages in Frankrijk, Ierland en Portugal**

(90/C 10/04)

In haar mededeling van 21 december 1978 ⁽¹⁾ heeft de Commissie de beginselen neergelegd welke zij zou toepassen op regionale steunregelingen die in de regio's van de Gemeenschap reeds van kracht zijn of zullen worden ingevoerd.

Bij deze mededeling was een bijlage gevoegd waarin de modaliteiten voor de toepassing van de beginselen werden beschreven en met name (punten 13 tot en met 15) de referentie- en disconteringspercentages werden vastgelegd die bij de berekening van het nettosubsidie-equivalent van de verschillende vormen van steun in elke Lid-Staat moesten worden toegepast.

De vaststelling van de referentie- en disconteringspercentages voor Frankrijk en Ierland is gewijzigd met ingang van 1 januari 1989 en die voor Portugal is aangenomen met ingang van 1 januari 1986.

Derhalve dient de vierde alinea van punt 14: „Frankrijk: Het tarief van het Crédit National voor leningen voor gebouwen en uitrusting” vervangen door „Frankrijk: Het gemiddelde percentage voortvloeiend uit het driemaandelijks onderzoek van de Banque de France naar de kosten van krediet op middellange en lange termijn aan ondernemingen” en dient de zesde alinea van hetzelfde punt: „Ierland: „AA” tarief voor leningen met een looptijd van meer dan zeven jaar, zoals vastgesteld door het Standing Committee of Commercial or Merchant Banks” vervangen door „Ierland: het gemiddelde „AA” tarief voor de bankvoorschotten (loan accounts) zoals vastgesteld door de Associated Banks”. Een elfde alinea dient te worden toegevoegd: „Portugal: Het discontopercentage van de Bank van Portugal plus 2 punten”.

⁽¹⁾ PB nr. C 31 van 3. 2. 1979, blz. 9.

Resultaten van de inschrijvingen (communautaire voedselhulp)

(90/C 10/05)

Overeenkomstig artikel 9, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 2200/87 van de Commissie van 8 juli 1987 tot vaststelling van algemene voorschriften voor de beschikbaarstelling in de Gemeenschap van produkten voor levering als communautaire voedselhulp

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 204 van 25 juli 1987, bladzijde 1)

9 januari 1990

Verordening (EEG) nr.	Actie nr.	Partij	Begunstigde	Produkt	Hoeveelheid (ton)	Leveringsstadium	Antaalin-schrijvers	Opdrachtnemer	Toewijzingsprijs (ecu/ton)
Besluit van de Commissie van 22. 12. 1989	947/89	1	ICRK/Angola	GMAI	1 400	EMB	5	Champagne Céréales	123,93
	948/89	1	ICRK/Angola	HCOLZ	70	EMB	3	AOH - Algemene Oliehandel	760,00
3633/89	748-753/89	1	Euronaid (NGO)/derde landen	SUB	310	EMB	5	n.t.	
3684/89	401/89	1	UNHCR/Oeganda	HCOLZ	300	DEST	1	n.t.	
3921/89	844/89	A	Somalië	DUR	2 000	DEB	8	Lecureur	237,47
	845/89	B	Somalië	DUR	2 000	DEB	8	Lecureur	239,47
	846/89	C	Somalië	DUR	2 000	DEB	8	Lecureur	241,41
	847/89	D	Somalië	FBLT/ME	1 700	DEB	8	Cér. Far., Srl	259,70
	848/89	E	Somalië	FBLT/ME	1 700	DEB	9	Cér. Far., Srl	259,70
	849/89	F	Somalië	FBLT/ME	1 700	DEB	10	Cér. Far., Srl	279,70
	899/89	G	Ethiopië	BLT	15 000	DEB	13	UNCAC	193,41
3924/89	502/89	1	UNHCR/Mozambique	HCOLZ	1 030	DEB	6	Sels Öl und Fett GmbH	666,75
	503/89	1	UNHCR/Swaziland	HCOLZ	30	DEST	4	n.t. (¹)	
	617/89	1	UNHCR/Zambia	HCOLZ	80	DEST	4	n.t. (¹)	
3925/89	168/89	1	Mozambique	HCOLZ	2 000	DEST	5	Alfred C. Toepfer Int. GmbH	678,57
3922/89	858/89	A	Soedan	BO	200	DEB	10	Laiterie du Parc SA	1 850,00
3923/89	859/89	A	Soedan	LEP	600	DEB	8	Unilait France	1 485,75
	860/89	B	Soedan	LEPv	400	DEB	8	Francempa	1 494,00

n.t.: De levering werd niet toegewezen.

(¹) Tweede inschrijving op 23 januari 1990 om 12.00 uur.

BLT:	zachte tarwe.	ME:	mengkoren.	HCOLZ:	geraffineerde koolzaadolie.
FBLT:	meel van zachte tarwe.	GDUR:	gries van harde tarwe.	HPALM:	gedeeltelijk geraffineerde palmolie.
CBL:	langkorrelige volwitte rijst.	FMAI:	maïsmeel.	HTOUR:	geraffineerde zonnebloemolie.
CBM:	half-langkorrelige volwitte rijst.	GMAI:	maïsgries.	CB:	corned beef.
CBR:	rondkorrelige volwitte rijst.	LENP:	volle-melkpoeder.	DEB:	franco loshaven, lossing inbegrepen.
BRI:	breukrijst.	LEP:	magere-melkpoeder.	DEN:	franco loshaven, lossing niet inbegrepen.
FHAF:	havervlokken.	LEPv:	gevitamineerd magere-melkpoeder.	EMB:	franco laadhaven.
MAI:	maïs.	CT:	tomatenconcentraat.	DEST:	franco bestemming.
SU:	suiker.	B:	boter.	SUB:	witte suiker.
SOR:	sorgho.	BO:	butteroil.		
DUR:	harde tarwe.	HOLI:	olijfolie.		

Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Unie der Socialistische Sowjetrepublieken

(90/C 10/06)

De Europese Economische Gemeenschap heeft onderhandelingen gevoerd over een overeenkomst met de Unie der Socialistische Sowjetrepublieken inzake de handel in textielprodukten. Beide partners zijn overeengekomen dat de voorlopige tenuitvoerlegging van de Overeenkomst met ingang van 1 januari 1990 zal plaatsvinden.

Ingevolge een beschikking van de Raad van 18 december 1989 vindt de voorlopige tenuitvoerlegging van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Unie der Socialistische Sowjetrepublieken inzake de handel in textielprodukten met ingang van 1 januari 1990 plaats.

II

(Voorbereidende besluiten)

RAAD

INSTEMMINGEN Nr. 26/89 tot en met Nr. 32/89

(90/C 10/07)

betuigd door de Raad, op grond van artikel 56, lid 2, onder a), van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, ten einde de Commissie in staat te stellen:

i) de volgende globale leningen toe te kennen:

- 100 miljard lire ($\pm$ 67,065 miljoen ecu) aan Mediocredito Lombardo (Italië),
- 10 miljoen pond sterling ($\pm$ 14,802 miljoen ecu) aan Welsh Development Agency (WDA) (Verenigd Koninkrijk),
- 90 miljoen pond sterling ($\pm$ 133,222 miljoen ecu) aan Investors in Industry (Verenigd Koninkrijk),
- 650 miljoen Bfr. ($\pm$ 14,966 miljoen ecu) aan Bank Brussel-Lambert (België),
- 90 miljoen pond sterling ($\pm$ 133,222 miljoen ecu) aan Barclays Bank PLC (Verenigd Koninkrijk),
- 100 miljoen DM ($\pm$ 48,147 miljoen ecu) aan Bank für Gemeinwirtschaft AG (Bondsrepubliek Duitsland);

ii) de volgende omschakelingslening toe te kennen:

- 20 miljoen pond sterling ($\pm$ 29,329 miljoen ecu) aan Coca Cola Schweppes Beverages Ltd (CC & SB) (Verenigd Koninkrijk).

De Raad heeft deze instemmingen betuigd tijdens zijn 1382e zitting op 21 december 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

E. CRESSON

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de onderlinge erkenning van bewijzen van bevoegdheid voor burgerluchtvaartpersoneel

COM(89) 472 def.

(Door de Commissie ingediend op 4 december 1989)

(90/C 10/08)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het luchtvervoer alleen goed en veilig kan verlopen indien over voldoende goed opgeleid en gediplomeerd personeel kan worden beschikt;

Overwegende dat het luchtvervoer een zeer dynamische en zich snel ontwikkelende sector met een uitgesproken internationaal karakter is; dat het evenwicht tussen vraag naar en aanbod van personeel dan ook efficiënter op communautair niveau dan op nationaal niveau kan worden gehandhaafd;

Overwegende dat het derhalve van essentieel belang is dat het gemeenschappelijk vervoersbeleid op het gebied van de burgerluchtvaart wordt uitgebreid ten einde het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap te garanderen;

Overwegende dat de voltooiing van de interne markt tegen eind 1992 bovendien een efficiënt luchtvervoersysteem vereist, willen personen zich binnen de Gemeenschap ongehinderd kunnen verplaatsen;

Overwegende dat in de meeste Lid-Staten alleen personen die over een bevoegdverklaring beschikken essentiële functies in de burgerluchtvaart mogen uitoefenen;

Overwegende dat de voorwaarden voor de afgifte van dergelijke bevoegdverklaringen van Lid-Staten tot Lid-Staat zodanig verschillen dat een onderdaan van een Lid-Staat vaak maar moeilijk een soortgelijke functie in een andere Lid-Staat kan uitoefenen;

Overwegende dat de Gemeenschap de voor de afgifte van bevoegdverklaringen vereiste kwalificaties tot dusver nog niet heeft vastgesteld; dat de Lid-Staten derhalve nog steeds zelf het niveau van dergelijke kwalificaties met het oog op het garanderen van de veiligheid van de op hun grondgebied verrichte diensten kunnen vaststellen; dat de Lid-Staten, zonder hun Verdragsverplichtingen te schenden, niet van een onderdaan van een Lid-Staat mogen eisen dat hij deze kwalificaties, die zij in het algemeen uitsluitend aan de hand van hun eigen nationale onderwijs- en opleidingssystemen vaststellen, verworft wanneer de betrokken persoon deze kwalificaties of een gedeelte daarvan al in een andere Lid-Staat heeft verworven;

Overwegende dat voor zover in een ontvangende Lid-Staat een functie in de burgerluchtvaart is gereguleerd, deze Lid-Staat rekening dient te houden met in een andere Lid-Staat verworven kwalificaties en moet vaststellen of deze kwalificaties corresponderen met de door hem vereiste kwalificaties;

Overwegende dat een communautaire procedure voor de erkenning van bevoegdverklaringen en kwalificaties voor burgerluchtvaartpersoneel aangewezen is om de nakoming van Verdragsverplichtingen te vergemakkelijken en een ongehinderde personeelsmobiliteit te waarborgen; dat de erkenning van bevoegdverklaringen verder wordt vereenvoudigd door de op de Lid-Staten rustende verplichting om de minimumeisen inzake bevoegdverklaringen in de Achtste versie (juli 1988) van bijlage 1 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, in acht te nemen;

Overwegende dat er in alle Lid-Staten al een regeling bestaat voor de erkenning van vliegbewijzen van privé-vliegers;

Overwegende dat beroepsvliegers om luchtvaartuigen te mogen besturen in een andere Lid-Staat dan die waar zij hun bevoegdverklaring hebben verworven, in de regel worden verplicht bijkomende testen af te leggen; dat deze praktijk een belemmering voor het vrij verrichten van luchtdiensten vormt die moet worden opgeheven; dat het nemen van maatregelen voor beroepsvliegers derhalve dringend vereist is;

Overwegende dat om de overbelasting van het luchtverkeer te verhelpen noodzakelijkerwijs met spoed grote aantallen extra luchtverkeersleiders, die voor het goed en veilig verrichten van luchtvervoersdiensten van vitaal belang zijn, moeten worden opgeleid;

Overwegende dat de opleidingsmogelijkheden in de Lid-Staten niet altijd aan de vraag zijn aangepast;

Overwegende dat Lid-Staten overeenkomstig artikel 7 van het Verdrag onderdanen van andere Lid-Staten zonder enige discriminatie dienen toe te laten tot openbare en particuliere opleidingsinstellingen en beroepsexamens;

Overwegende dat, om tot een volledige onderlinge erkenning van bevoegdverklaringen te komen, gemeenschappelijke voorwaarden met betrekking tot bevoegdverklaringen en opleidingsprogramma's moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat het aangewezen is de bevoegdheid om dergelijke voorwaarden vast te leggen te delegeren aan de Commissie die wordt bijgestaan door een reglementeringscomité,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op de in de Lid-Staten op het gebied van de burgerluchtvaart bestaande procedures en voorwaarden voor de afgifte van bevoegdverklaringen voor boordpersoneel en personeel dat is belast met het onderhoud van vliegtuigen, de luchtverkeersleiding, de vluchtuitvoering en werkzaamheden op luchtvaartstations.

2. De bepalingen van deze richtlijn zijn uitsluitend van toepassing op de onderdanen van een Lid-Staat.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder

- a) *bevoegdverklaring*: elk geldig document dat door een Lid-Staat wordt afgegeven en dat personeel machtigt tot het uitoefenen van functies in de burgerluchtvaart. Deze definitie heeft eveneens betrekking op kwalificaties die een onderdeel van de bevoegdverklaring zijn;
- b) *kwalificatie*: een in een bevoegdverklaring aangebrachte of daarbijgaande vermelding waarin de op die bevoegdverklaring betrekking hebbende speciale voorwaarden, voorrechten of beperkingen zijn aangegeven;
- c) *erkenning van bevoegdverklaringen*: elke door een Lid-Staat verrichte daad van erkenning of geldigverklaring van een door een andere Lid-Staat afgegeven bevoegdverklaring of van een aspect daarvan. De erkenning kan de vorm aannemen van de afgifte van een nationale bevoegdverklaring;
- d) *erkenning*: de toelating om in een Lid-Staat een in een andere Lid-Staat afgegeven bevoegdverklaring te gebruiken voor het op de bevoegdverklaring aangegeven doel;
- e) *geldigverklaring*: de uitdrukkelijke vermelding van een Lid-Staat op een door een andere Lid-Staat afgegeven bevoegdverklaring dat deze als een eigen bevoegdverklaring kan worden gebruikt voor het daarin aangegeven doel.

Artikel 3

1. Wanneer een Lid-Staat eist dat personeel voor de uitoefening van functies in de burgerluchtvaart over een bevoegdverklaring beschikt, erkent hij onverwijld en zonder bijkomende examens alle door andere Lid-Staten voor dezelfde functies afgegeven bevoegdverklaringen of aspecten daarvan.

2. Een Lid-Staat erkent bevoegdverklaringen die voldoen aan de uit hoofde van artikel 9 vastgestelde communautaire voorwaarden.

3. Onverminderd de bepalingen van artikel 8, mogen houders van een door een Lid-Staat afgegeven vliegbewijs voor privévliegers een in een andere Lid-Staat ingeschreven luchtvaartuig besturen. Deze erkenning is beperkt tot de uitoefening van de rechten van een houder van een vliegbewijs voor privévliegers en van verwante luchtvaardigheidskwalificaties om uitsluitend overdag VFR-vluchten uit te voeren in een luchtvaartuig dat voor besturing door één piloot is gecertificeerd.

Artikel 4

1. In afwijking van de beginselen van artikel 3, lid 1, geldt dat indien een door een Lid-Staat afgegeven bevoegdverklaring of een aspect daarvan is gebaseerd op voorwaarden die niet gelijkwaardig zijn aan die van de Lid-Staat waaraan de bevoegdverklaring voor erkenning is voorgelegd, de laatste de houder van de bevoegdverklaring schriftelijk daarvan in kennis stelt en aangeeft welke specifieke bijkomende eisen en/of examens nodig zijn om de bevoegdverklaring te kunnen erkennen.

Deze informatie moet terzelfder tijd aan de Lid-Staat die de bevoegdverklaring heeft afgegeven en aan de Commissie worden meegedeeld.

2. Aan de houder van de bevoegdverklaring wordt op diens verzoek zo spoedig mogelijk, en in ieder geval binnen drie maanden na de datum van de aanvraag, de mogelijkheid geboden alle bijkomende tests af te leggen.

3. Indien de aanvrager kan aantonen dat hij aan de bijkomende eisen voldoet en/of de vereiste test(s) met succes heeft afgelegd, erkent de betrokken Lid-Staat onmiddellijk de betrokken bevoegdverklaring of het betrokken aspect daarvan.

Artikel 5

Onverminderd artikel 4 dient een Lid-Staat, wanneer de houder van de bevoegdverklaring aan de in de bijlage vermelde speciale voorwaarden voor geldigverklaring voldoet, en totdat de communautaire voorwaarden op grond van artikel 9 zijn vastgesteld.

- a) bevoegdverklaringen die ten minste voldoen aan de in de Achtste versie (juli 1988) van bijlage 1 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart genoemde normen, geldig te verklaren;
- b) zich te beperken tot ten hoogste de in de bijlage vermelde geschiktheidstest waar het bevoegdverklaringen betreft die niet voldoen aan in de Achtste versie (juli

1988) van bijlage 1 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart bepaalde minimumvoorwaarden.

Artikel 6

Onverminderd artikel 3 erkent elke Lid-Staat met het oog op de afgifte van bevoegdverklaringen alle aspecten van kwalificaties, ervaring en opleiding op het gebied van de burgerluchtvaart die in andere Lid-Staten zijn verworven en die gelijkwaardig zijn aan zijn eigen voorwaarden.

Artikel 7

De Lid-Staten zorgen ervoor dat onderdanen van andere Lid-Staten, onder dezelfde voorwaarden als die welke voor hun eigen onderdanen gelden, worden toegelaten tot openbare en particuliere opleidingsinstellingen en tot examens en procedures die zijn gericht op de afgifte van bevoegdverklaringen voor burgerluchtvaartpersoneel.

Artikel 8

1. Wanneer een Lid-Staat een bevoegdverklaring afgeeft op grond van een door een derde land uitgereikte bevoegdverklaring of op grond van een aspect daarvan, wordt dit in de bevoegdverklaring vermeld. Andere Lid-Staten zijn niet verplicht een dergelijke bevoegdverklaring of aspect daarvan te erkennen.

2. In afwijking van lid 1 erkennen de Lid-Staten bevoegdverklaringen die door de Bondsrepubliek Duitsland zijn afgegeven op grond van een door de Duitse Democratische Republiek afgegeven bevoegdverklaring.

Artikel 9

1. De Commissie neemt uiterlijk op 31 december 1992 overeenkomstig de procedure van artikel 10 maatregelen tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor bevoegdverklaringen en opleidingsprogramma's. Bij het opstellen van het ontwerp voor deze maatregelen raadpleegt de Commissie de personen die de beroepen waarop deze richtlijn van toepassing is, vertegenwoordigen.

2. In afwachting van de goedkeuring van dergelijke voorwaarden voor de afgifte van bevoegdverklaringen, dienen de ter zake geldende voorwaarden van de Lid-Staten ten minste te voldoen aan de in de Achtste versie van bijlage 1 (juli 1988) van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart opgenomen voorwaarden.

3. Onverminderd artikel 5 kunnen de Lid-Staten besluiten dat de door hen vóór 1 juli 1990 afgegeven bevoegdverklaringen geldig blijven.

Artikel 10

1. Om de in artikel 9 genoemde taken uit te voeren, wordt de Commissie bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

c) Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 11

1. De Lid-Staten doen na raadpleging van de Commissie de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 1990 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

De krachtens de eerste alinea vastgestelde bepalingen houden een uitdrukkelijke verwijzing in naar de onderhavige richtlijn.

2. De Lid-Staten delen de Commissie alle latere wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE

Speciale procedure inzake geldigverklaring

Aard	Speciale voorwaarden voor geldigverklaring				Geschiktheidstest met het oog op geldigverklaring
	Bevoegdverklaring	Medische verklaring	Leeftijd	Ervaring	
1. Commerciële luchtvaart in FAR 25/JAR 25 luchtvaartuigen					
a) Gezagvoerder	a) ATPL-A	a) Medisch certificaat klasse 1 zonder enige beperking	a) 21-60	a) 1 500 uur als gezagvoerder op FAR 25/JAR 25 luchtvaartuigen	a) Een vliegtest, inclusief een test voor het vliegen op instrumenten in een toestel of vluchtnabootser
b) Co-piloot	b) ATPL-A	b) Medisch certificaat klasse 1 zonder enige beperking	b) 21-60	b) 1 500 uur op FAR 25/JAR 25 luchtvaartuigen	b) Een vliegtest, inclusief een test voor het vliegen op instrumenten in een toestel of vluchtnabootser
2. Commerciële luchtvaart in niet-FAR 25/JAR 25 luchtvaartuigen					
a) Gezagvoerder	a) CPL-A (met kwalificatie voor het vliegen op instrumenten)	a) Medisch certificaat klasse 1 zonder enige beperking	a) 21-60	a) 1 000 uur als gezagvoerder in de commerciële luchtvaart sinds de verwerving van de kwalificatie voor het vliegen op instrumenten	a) Een vliegtest, inclusief een test voor het vliegen op instrumenten in een toestel of vluchtnabootser
b) Co-piloot	b) CPL-A (met kwalificatie voor het vliegen op instrumenten)	b) Medisch certificaat klasse 1 zonder enige beperking	b) 21-60	b) 1 000 uur in de commerciële luchtvaart	b) Een vliegtest, inclusief een test voor het vliegen op instrumenten in een toestel of vluchtnabootser
3. a) Luchtvaartactiviteiten in luchtvaartuigen (met uitzondering van vliegonderricht)	a) CPL-A	a) Medisch certificaat klasse 1 zonder enige beperking	a) 21-60	a) 700 uur als gezagvoerder op conventionele luchtvaartuigen, inclusief 200 uur in het soort luchtvaartactiviteiten waarvoor de geldigverklaring is aangevraagd waarvan 50 uur in de laatste twaalf maanden op het gebied van de meer specifieke werkzaamheden	a) Vliegtest op het gebied van de meer specifieke werkzaamheden
b) Luchtvaartactiviteiten in helikopters (met uitzondering van vliegonderricht en off-shore-activiteiten)	b) CPL-H	b) Medisch certificaat klasse 1 zonder enige beperking	b) 21-60	b) 700 uur als gezagvoerder op helikopters, inclusief 200 uur in het soort luchtvaartactiviteiten waarvoor de geldigverklaring is aangevraagd waarvan 50 uur in de laatste twaalf maanden op het gebied van de meer specifieke werkzaamheden	b) Vliegtest op het gebied van de meer specifieke werkzaamheden

Aard	Speciale voorwaarden voor geldigverklaring				Geschiktheidstest met het oog op geldigverklaring
	Bevoegdverklaring	Medische verklaring	Leeftijd	Ervaring	
4. Commercieel luchtvaart of off-shore-activiteiten in helicopters					
a) Gezagvoerder	a) ATPL-H (met een kwalificatie voor het vliegen op instrumenten, indien IFR-vluchten zijn vereist)	a) Medisch certificaat klasse 1 zonder enige beperking	a) 21-60	a) 1 500 uur als gezagvoerder met betrekking tot het soort activiteiten waarvoor de geldigverklaring is aangevraagd. Indien IFR-vluchten zijn vereist dient de betrokken persoon na behalen van de kwalificatie voor het vliegen op instrumenten 500 uur gevlogen te hebben	a) Een vliegtest, inclusief zo nodig een test voor het vliegen op instrumenten in een toestel of vluchtnabootser
b) Co-piloot	b) CPL-H (met een kwalificatie voor het vliegen op instrumenten, indien IFR-vluchten zijn vereist)	b) Medisch certificaat klasse 1 zonder enige beperking	b) 21-60	b) 1 500 uur als gezagvoerder met betrekking tot het soort activiteiten waarvoor de geldigverklaring is aangevraagd. Indien IFR-vluchten zijn vereist dient de betrokken persoon na behalen van de kwalificatie voor het vliegen op instrumenten 500 uur gevlogen te hebben	b) Een vliegtest, inclusief zo nodig een test voor het vliegen op instrumenten in een toestel of vluchtnabootser

Conventionele luchtvaartuigen zijn luchtvaartuigen anders dan die welke zijn gecertificeerd onder JAR 23 en ultralichte vliegtuigen.

